ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 01.03.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

56

ZÁKON

z 29. januára 1991

o rokovacom poriadku Federálneho zhromaždenia

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

ČASŤ I
ÚVODNÉ USTANOVENIE

§ 1

Rokovací poriadok upravuje zásady rokovania Federálneho zhromaždenia, vzájomné styky oboch snemovní, ako aj styky s vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „federálna vláda“), Českou národnou radou a Slovenskou národnou radou a navonok vôbec. Svoje vnútorné pomery upravuje každá snemovňa vlastným uznesením (čl. 46 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.).

ČASŤ II
POSLANCI

§ 2

(1) Poslanec Federálneho zhromaždenia (ďalej len „poslanec“) nadobúda práva a povinnosti schválením zápisnice Ústrednej volebnej komisie o výsledku volieb. Náhradník nadobúda práva a povinnosti poslanca dňom nasledujúcim po dni, v ktorom zanikol mandát niektorého poslanca.[1])

(2) Vykonávať práva a povinnosti vo Federálnom zhromaždení a jeho orgánoch je poslanec oprávnený, pokiaľ splní tieto podmienky:

a) odovzdá osvedčenie o zvolení,

b) predloží písomné vyhlásenie, že nevykonáva funkcie s výkonom poslaneckého mandátu nezlučiteľné (čl.47 ods. 1 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.),

c) zloží predpísaný sľub; po zložení sľubu podpíše písomný text sľubu a odovzdá ho Kancelárii Federálneho zhromaždenia.

§ 3

(1) Poslanec sa zúčastňuje na rokovaní snemovne a výboru, prípadne iných orgánov snemovne a Federálneho zhromaždenia, do ktorých bol zvolený.

(2) Ku každému rokovaniu sa vyhotoví prezenčná listina, do ktorej sa všetci prítomní poslanci podpíšu.

§ 4

(1) Pokiaľ sa poslanec nemôže zúčastniť na rokovaní, je povinný ospravedlniť sa predsedovi výboru alebo snemovne. Neúčasť poslancov na rokovacích dňoch snemovne a výboru posudzuje predseda snemovne alebo predseda výboru po ukončení kalendárneho mesiaca.

(2) Ak predseda neúčasť poslanca neospravedlní, pretože ospravedlnenie nezistil odôvodneným alebo poslanec sa vôbec neospravedlnil, oznámi to poslancovi. Poslanec môže do 5 dní od doručenia oznámenia požiadať, aby predsedníctvo snemovne toto rozhodnutie preskúmalo; rozhodnutie predsedníctva snemovne je konečné.

(3) Neospravedlnená neúčasť poslanca na niektorom rokovacom dni (odsek 1) sa považuje za neúčasť bez riadneho ospravedlnenia.[2])

§ 5

(1) V budovách Federálneho zhromaždenia a tam, kde Federálne zhromaždenie, jeho orgány, snemovne a ich orgány rokujú, môžu orgány činné v trestnom konaní vykonať akýkoľvek úkon len s predchádzajúcim písomným súhlasom predsedu Federálneho zhromaždenia. Taký súhlas je potrebný, aj pokiaľ by išlo o úkon, ktorým by bola dotknutá písomnosť slúžiaca poslancovi na činnosť vo Federálnom zhromaždení alebo iná vec obdobnej povahy, a to aj keď sa nachádzajú kdekoľvek.

(2) Len čo sa predseda Federálneho zhromaždenia alebo predseda snemovne dozvedia o akomkoľvek zásahu štátnych alebo iných verejných orgánov proti osobnej slobode poslanca urobenom bez súhlasu snemovne, vykonajú potrebné opatrenia na ochranu poslanca.

§ 6

(1) Žiadosť, aby bol daný súhlas na trestné stíhanie poslanca alebo na jeho vzatie do väzby (čl. 50 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.), a žiadosť, aby bol daný súhlas Predsedníctva Federálneho zhromaždenia na zadržanie poslanca (čl. 52 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.), musí obsahovať najmä vymedzenie skutku, o ktorý ide, a jeho predpokladanú právnu kvalifikáciu. Žiadosť predkladá predsedovi Federálneho zhromaždenia príslušný orgán činný v trestnom konaní.

(2) Predseda Federálneho zhromaždenia postúpi žiadosť mandátovému a imunitnému výboru príslušnej snemovne s tým, aby ju prerokoval a oznámil svoje stanovisko snemovni, ktorá má o žiadosti rozhodovať.

(3) O žiadosti sa rozhoduje uznesením, a to do 15 dní.

(4) Pokiaľ sa žiadosti podľa odseku 1 vyhovelo, má orgán činný v trestnom konaní povinnosť oznamovať snemovni všetky rozhodnutia, ktoré sa týkajú poslanca.

(5) Poslanca nemožno stíhať disciplinárne ani v priestupkovom konaní.

(6) Po dobu väzby, na ktorú dala snemovňa súhlas, sa pozastavuje výkon práv a povinností poslanca. To isté platí po dobu, po ktorú poslanec nebol vzatý do väzby len z dôvodu uvedeného v § 73 alebo § 73a Trestného poriadku. V prípadoch, keď bol daný súhlas na trestné stíhanie, snemovňa súčasne s vyhovením žiadosti rozhodne o tom, či sa po dobu trestného stíhania pozastavuje výkon práv a povinností poslanca, prípadne v akom rozsahu.

§ 7

Pri vykonávaní obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti alebo pri podpore záujmov účastníka konania pred štátnym alebo iným verejným orgánom nesmú poslanci zneužívať svoje postavenie poslanca.

ČASŤ III
POSLANECKÉ KLUBY

§ 8

(1) Poslanci sa podľa politického zamerenia môžu združovať v poslaneckých kluboch. Poslanec môže byť členom len jedného poslaneckého klubu.

(2) Na ustanovenie poslaneckého klubu treba najmenej 5 poslancov. O ustanovení klubu sa spíše zápisnica, ktorú podpíšu všetci ustanovujúci členovia klubu.

(3) Predseda poslaneckého klubu písomne oznámi predsedovi Federálneho zhromaždenia ustanovenie klubu a jeho názov; v oznámení ďalej uvedie mená a priezviská členov klubu.

(4) V mene poslaneckého klubu koná spravidla jeho predseda (podpredseda). Je oprávnený zúčastňovať sa na rokovaní predsedníctva snemovne a Predsedníctva Federálneho zhromaždenia a vyjadriť sa k prerokúvanej veci.

§ 9

(1) Poslanecké kluby sú oprávnené na svoju činnosť používať miestnosti v objektoch Federálneho zhromaždenia.

(2) Na úhradu nákladov poslaneckých klubov sa z rozpočtu Federálneho zhromaždenia poskytujú príspevky vo výške, ktorú určuje na každý kalendárny rok Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia s prihliadnutím na počet členov jednotlivých poslaneckých klubov.

(3) Poslanecké kluby sú povinné viesť evidenciu o použití príspevkov podľa odseku 2. Na žiadosť Predsedníctva Federálneho zhromaždenia sú povinné použitie príspevkov doložiť.

§ 10

(1) Predsedovia poslaneckých klubov tvoria politické grémium, ktoré posudzuje najmä otázky politickej povahy, aby sa objasnili stanoviská poslaneckých klubov, a ďalej program a organizáciu práce Federálneho zhromaždenia.

(2) Zasadania politického grémia zvoláva predseda Federálneho zhromaždenia. Stanoviská politického grémia majú povahu odporúčaní.

(3) Na zasadanie politického grémia sú pozývaní predsedovia snemovní.

ČASŤ IV
USTANOVUJÚCA SCHÔDZA SNEMOVNE

§ 11

(1) Ustanovujúcu schôdzu snemovne zvolá Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia (čl. 56 ods. 3 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.) do 30 dní odo dňa volieb.

(2) Schôdzu vedie poverený člen Predsedníctva Federálneho zhromaždenia, ktorý príjme sľub poslancov, predloží na prerokovanie návrh poriadku pre voľby orgánov a funkcionárov snemovne a zabezpečí vykonanie voľby predsedu snemovne.

§ 12

(1) Zvolený predseda snemovne sa ujme vedenia schôdze a prijme sľub toho, kto schôdzu dosiaľ viedol, pokiaľ bol zvolený za poslanca snemovne.

(2) Snemovňa určí počet členov svojho predsedníctva a zriadi svoje ďalšie výbory, pokiaľ ich zriadenie neustanovuje zákon.

(3) Predseda snemovne dá vykonať voľbu podpredsedu snemovne, členov jej predsedníctva a predsedov výborov snemovne.

(4) Snemovňa určí hlasovaním na návrh politického grémia rozdelenie počtu miest vo výboroch snemovne a v Predsedníctve Federálneho zhromaždenia tak, aby sa dodržala zásada pomerného zastúpenia poslaneckých klubov. Potom snemovňa zvolí zo svojho stredu členov Predsedníctva Federálneho zhromaždenia v počte ustanovenom ústavným zákonom a členov výborov snemovne.

(5) Po vykonaní volieb poverený člen Predsedníctva Federálneho zhromaždenia (§ 11 ods. 2) podá snemovni správu o činnosti Predsedníctva Federálneho zhromaždenia za dobu od poslednej schôdze snemovne.

ČASŤ V
PRVÁ SPOLOČNÁ SCHÔDZA SNEMOVNÍ

§ 13

(1) Po ustanovujúcej schôdzi snemovne predseda alebo poverený člen Predsedníctva Federálneho zhromaždenia zvolá prvú spoločnú schôdzu snemovní na voľbu predsedu Federálneho zhromaždenia, prvého podpredsedu a podpredsedov Federálneho zhromaždenia (čl. 34 ods. 2 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.) a túto schôdzu vedie.

(2) Snemovne prerokujú návrh poriadku pre voľby predsedu Federálneho zhromaždenia, prvého podpredsedu a podpredsedov Federálneho zhromaždenia.

(3) Snemovne zvolia predsedu Federálneho zhromaždenia, ktorý sa ujme vedenia spoločnej schôdze a dá vykonať voľby prvého podpredsedu a podpredsedov Federálneho zhromaždenia.

ČASŤ VI
SCHÔDZE SNEMOVNÍ

§ 14
Zvolávanie schôdzí snemovní

(1) Schôdze snemovní sa konajú v dobe, keď Federálne zhromaždenie zasadá.

(2) Schôdze snemovne zvoláva predseda snemovne na základe uznesenia snemovne alebo jej predsedníctva. Na žiadosť aspoň jednej pätiny poslancov snemovne zvolá jej predseda schôdzu najneskôr do 10 dní od doručenia žiadosti; žiadosť sa musí podať písomne a musí obsahovať návrh programu schôdze.

(3) Spoločnú schôdzu snemovní zvoláva predseda Federálneho zhromaždenia, ak to ustanovuje ústavný zákon, ďalej na základe uznesenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia alebo na základe zhodného uznesenia oboch snemovní alebo ich predsedníctiev.

Rokovanie snemovní

§ 15

(1) Do rokovacej sály majú prístup iba osoby uvedené v § 17 a ďalej osoby, ktoré na to majú súhlas predsedu snemovne.

(2) Pre zasadací poriadok je určujúca príslušnosť poslanca k poslaneckému klubu. Poslanec obsadzuje v rokovacej sále vždy určené poslanecké kreslo. V čase schôdzí snemovní nesmie toto kreslo nikto obsadiť.

(3) V rokovacej sále sú vyhradené osobitné miesta pre členov federálnej vlády a ďalšie osoby uvedené v § 17.

(4) Do budov Federálneho zhromaždenia a tam, kde Federálne zhromaždenie, jeho orgány, snemovne a ich orgány rokujú, nie je dovolený vstup so strelnou zbraňou alebo výbušninou. Zákaz sa nevzťahuje na členov parlamentnej stráže a na osoby zabezpečujúce ochranu ústavných činiteľov.

§ 16

(1) Rokovanie snemovne vedie predseda snemovne alebo poverený člen predsedníctva snemovne (predsedajúci). Pre každú schôdzu zvolí snemovňa dvoch overovateľov zápisnice (§ 35 ods. 3). Snemovňa určí na návrh svojho predsedníctva program rokovania a spôsob prerokúvania jednotlivých bodov programu. Každý poslanec môže navrhnúť zmenu alebo doplnenie programu rokovania. Snemovňa môže v priebehu schôdze hlasovaním bez rozpravy presunúť body programu rokovania alebo zlúčiť rozpravu o dvoch alebo viacerých bodoch programu.

(2) Na hlasovanie a voľbu v Snemovni ľudu musí byť prítomná viac ako polovica jej poslancov.

(3) Na hlasovanie a voľbu v Snemovni národov musí byť prítomná viac ako polovica jej poslancov zvolených v Českej republike a viac ako polovica jej poslancov zvolených v Slovenskej republike.

(4) Pred koncom každého rokovacieho dňa predsedajúci (odsek 1) spravidla ohlási deň, hodinu a program, budúceho rokovania. Rokovanie v každom rokovacom dni trvá najneskôr do 20. hodiny, pokiaľ snemovňa nerozhodne inak.

(5) Rokovania snemovne sa nekonajú v pondelok, sobotu a nedeľu, ibaže sa snemovňa alebo jej predsedníctvo uznesie inak.

(6) Pre rokovanie spoločnej schôdze snemovní platia ustanovenia o rokovaní na schôdzi snemovne primerane, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak. Rokovanie spoločnej schôdze snemovní vedie predseda alebo niektorý z podpredsedov Federálneho zhromaždenia.

§ 17

(1) Právo zúčastňovať sa na rokovaní snemovne majú okrem poslancov prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky (ďalej len „prezident republiky“), predseda Českej národnej rady, predseda Slovenskej národnej rady, predseda a ostatní členovia federálnej vlády, predseda vlády Českej republiky, predseda vlády Slovenskej republiky, guvernér Štátnej banky česko-slovenskej, predseda Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, predseda

Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a generálny prokurátor Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky. V čase rozpravy sa im udelí slovo, kedykoľvek o to požiadajú.

(2) Na rokovaní sa môžu zúčastniť aj ďalšie osoby, ak s tým snemovňa prejaví súhlas. Predsedajúci im môže udeliť slovo.

§ 18

(1) Schôdza snemovne je spravidla verejná.

(2) Schôdza alebo jej časť sa vyhlási za neverejnú, ak sa majú prerokúvať skutočnosti tvoriace predmet štátneho tajomstva.

(3) Snemovňa sa môže aj v ďalších prípadoch bez rozpravy uzniesť, že schôdza alebo jej časť bude neverejná. Prerokúvanie návrhov týkajúcich sa štátneho rozpočtu alebo daňových vecí je vždy verejné.

(4) Na neverejnej schôdzi sa môžu zúčastniť poslanci druhej snemovne a ďalej osoby uvedené v § 17 ods. 1. Iné osoby môžu byť prítomné len so súhlasom snemovne.

(5) Osoby sledujúce rokovanie snemovne, prítomné na galérii alebo na balkóne, ako aj novinári fotografovia a pracovníci rozhlasu a televízie majú povinnosti účastníkov zhromaždenia.[3])

(6) Zverejnenie pravdivých správ o rokovaní snemovne a jej výborov, ktoré neboli vyhlásené za neverejné, nemôže byť nikomu na ujmu.

§ 19

(1) Prerokúvanie akéhokoľvek bodu programu sa nemôže začať, ak sa všetkým poslancom najmenej 48 hodín pred začatím rozpravy neodovzdali všetky parlamentné tlače, ktoré majú slúžiť ako podklad pre rokovanie. Snemovňa sa môže bez rozpravy uzniesť, že bod programu rokovania prerokuje, aj keď sa táto lehota nedodržala.

(2) K prerokúvanému bodu programu spravidla vystúpi navrhovateľ a spravodajcovia výborov snemovne. Navrhovateľom môžu byť poslanci, orgány Federálneho zhromaždenia a snemovní a ďalej tí, ktorým toto právo priznáva zákon. O každom riadne predloženom návrhu sa musí rozhodnúť. Navrhovateľ môže svoj návrh vziať späť, dokiaľ snemovňa nepristúpila k hlasovaniu o ňom.

(3) Návrh na odvolanie poslanca z funkcií uvedených v § 12 ods. 3 a 4 a § 13 ods. 3 môže spoločne podať najmenej 30 poslancov príslušnej snemovne; pri odvolaní sa postupuje rovnakým spôsobom ako pri voľbe.

(4) Do rozpravy sa poslanci môžu hlásiť písomne pred začatím rokovania alebo v jeho priebehu. Pri začatí rozpravy predsedajúci oznámi prihlásených rečníkov a udeľuje im postupne slovo, pričom upozorní ďalšieho rečníka na to, že jeho vystúpenie bude nasledovať. Kto nie je pri udelení slova prítomný, stráca poradie.

(5) Ako prví rečníci v rozprave vystupujú hovorci poslaneckých klubov, pokiaľ o to požiadajú.

§ 20

(1) Nikoho nesmie nikto prerušovať, keď hovorí, s výnimkou oprávnenia predsedajúceho podľa § 22 ods. 4 a § 23 ods. 2 a 4.

(2) Ak predsedajúci hodlá vystúpiť v rozprave, odovzdá vedenie rokovania inému na to oprávnenému poslancovi (§ 16 ods. 1 a 6) a ujme sa ho opäť až po skončení rozpravy a hlasovania.

(3) Rečník hovorí z rečníckeho miesta alebo z miesta, kde je zabudovaný sálový mikrofón. Ujme sa slova, keď mu ho predsedajúci udelil.

(4) Snemovňa sa môže uzniesť na rečníckom čase, nie však kratšom než 10 minút.

(5) Spravodajcovi sa počas rozpravy udelí slovo, kedykoľvek o to požiada.

§ 21

(1) Rokovacími jazykmi sú český jazyk a slovenský jazyk.

(2) Poslanci maďarskej, nemeckej, poľskej a ukrajinskej (rusínskej) národnosti môžu hovoriť v jazyku svojej národnosti; Kancelária Federálneho zhromaždenia zabezpečí tlmočenie takého prejavu do jedného z rokovacích jazykov.

(3) Ak iný rečník (§ 17 ods. 2) nehovorí po česky alebo po slovensky, povinnosť Kancelárie Federálneho zhromaždenia podľa odseku 2 platí obdobne.

§ 22

(1) Poslanec má právo na faktickú poznámku, ktorá reaguje na priebeh rozpravy; slovo sa mu udelí bezodkladne, ale bez prerušenia toho, kto práve hovorí.

(2) Za faktickú poznámku sa považuje aj procedurálny návrh týkajúci sa spôsobu prerokúvania niektorého bodu programu rokovania.

(3) Prednesenie faktickej poznámky nesmie prekročiť 2 minúty.

(4) Ak nejde o faktickú poznámku alebo ak poslanec prekročí lehotu podľa odseku 3, predsedajúci mu slovo odníme.

§ 23

(1) Poslanec má hovoriť k prerokúvanej veci. Ak sa od nej odchyľuje, predsedajúci na to poslanca upozorní.

(2) Ak upozornenie neviedlo k náprave, predsedajúci poslancovi slovo odníme.

(3) Proti odňatiu slova môže poslanec vzniesť námietku, o ktorej rozhodne snemovňa bez rozpravy hlasovaním.

(4) Ak poslanec prekročí rečnícky čas, na ktorom sa podľa § 20 ods. 4 snemovňa uzniesla, predsedajúci mu po predchádzajúcom upozornení slovo odníme.

§ 24

(1) Poslanec môže v rozprave prednášať k prerokúvanej veci pozmeňovacie a dopĺňajúce návrhy. Návrhy sa musia podať písomne, musia sa vzťahovať k určitej veci prerokúvaného návrhu a má z nich byť zrejmé, na čom sa má snemovňa uzniesť.

(2) Ak sa predniesol taký pozmeňovací alebo dopĺňajúci návrh, ktorý podľa názoru predsedajúceho pravdepodobne nezíska podporu snemovne, predsedajúci požiada, aby svoju

predbežnú podporu návrhu vyjadrili poslanci zdvihnutím ruky. Ak taký návrh nezíska podporu ani 30 poslancov, predsedajúci odporučí poslancovi, ktorý návrh predniesol, aby na ňom netrval.

(3) Ak sa v rozprave predniesli pozmeňovacie alebo dopĺňajúce návrhy, prerokúvanie tohto bodu programu sa môže prerušiť na dobu, než tieto návrhy prerokujú príslušné výbory snemovne alebo poslanecké kluby a predložia snemovni svoje stanovisko.

(4) Poslanec môže svoj pozmeňovací alebo dopĺňajúci návrh vziať späť, dokiaľ snemovňa neprikročila k hlasovaniu o ňom.

§ 25

(1) Ak v rozprave vystúpili všetci, ktorí sa do nej prihlásili, predsedajúci rozpravu ukončí.

(2) Po ukončení rozpravy udelí predsedajúci záverečné slovo navrhovateľovi a spravodajcom výborov snemovní.

Hlasovanie na schôdzach snemovní

§ 26

(1) O každom návrhu rozhoduje snemovňa hlasovaním, na ktoré je potrebná prítomnosť určeného počtu poslancov (čl. 40 ods. 1 a 2 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.). O spôsobe sčítania hlasov rozhoduje snemovňa uznesením.

(2) Predsedajúci upozorní akustickým signálom, že sa prikročí k hlasovaniu, zistí počet prítomných poslancov, tento počet oznámi a určí techniku hlasovania. Pred hlasovaním sa musí zopakovať presné znenie návrhu, pokiaľ sa poslancom neodovzdalo jeho písomné vyhotovenie.

(3) Uznesenie je prijaté, ak sa preň vyslovila nadpolovičná väčšina prítomných poslancov, pokiaľ ústavný zákon neustanovuje inak (čl. 41 až 43 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.).

(4) Hlasovanie sa nesmie prerušiť.

(5) Podrobnosti a pravidlá používania hlasovacieho technického zariadenia upravujú snemovne uznesením.

§ 27

(1) O pozmeňovacích a dopĺňajúcich návrhoch sa hlasuje spravidla v poradí, v ktorom sa podali, pokiaľ snemovňa nerozhodne inak. Pokiaľ spolu niektoré návrhy súvisia, možno o nich hlasovať súčasne.

(2) Každý poslanec môže navrhnúť, aby sa o jednotlivých častiach návrhu hlasovalo samostatne; o návrhu snemovňa rozhodne bez rozpravy. Ak pri takom hlasovaní nedôjde k schváleniu všetkých častí návrhu, treba hlasovať o nich ešte ako o celku.

(3) O procedurálnych návrhoch sa hlasuje podľa potreby aj počas rozpravy.

§ 28

(1) Hlasuje sa verejne, pokiaľ sa snemovňa neuznesie inak a pokiaľ spôsob hlasovania o určitom návrhu nie je ustanovený zákonom.

(2) Tajne sa hlasuje takým spôsobom, aby nebolo možné zistiť, ako ktorý poslanec hlasoval.

(3) Verejne sa hlasuje spravidla zdvihnutím ruky, prípadne aj pomocou technického zariadenia. Podľa mien sa hlasuje v prípadoch ustanovených ústavným zákonom, alebo ak sa na tom uznesie snemovňa.

(4) Po ukončení hlasovania predsedajúci vyhlási výsledok hlasovania tak, že oznámi počet hlasov odovzdaných pre návrh, proti nemu, počet poslancov, ktorí sa zdržali hlasovania a prípadne počet tých poslancov, ktorí, hoci boli prítomní, sa na hlasovaní nezúčastnili.

(5) Každý, kto má právo voliť do Federálneho zhromaždenia, je oprávnený oboznámiť sa s tým, ako poslanci v jednotlivých veciach hlasovali (§ 35 ods. 1), pokiaľ išlo o verejné hlasovanie.

§ 29

(1) Na spoločnej schôdzi snemovní hlasujú poslanci každej zo snemovní osobitne. Pre urýchlenie hlasovania možno ho vykonávať naraz v oboch snemovniach.

(2) Ak pre schválenie návrhu platí zákaz majorizácie, hlasujú v Snemovni národov osobitne poslanci zvolení v Českej republike a osobitne poslanci zvolení v Slovenskej republike.

Vzťahy medzi snemovňami

§ 30

Predsedníctvo snemovne informuje predsedníctvo druhej snemovne aj Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia o každom uznesení snemovne.

§ 31

Ak snemovne prijmú rozdielne uznesenia vo veci, v ktorej sú zhodné uznesenia podmienkou vzniku právnych následkov, začne sa dohodovacie konanie, ak je podľa ústavného zákona povinné (čl. 44 ods. 4 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.). Inak sa každá snemovňa môže uzniesť, že

a) vec opätovne prerokuje po prípadnom opätovnom prerokovaní vo výboroch alebo v poslaneckých kluboch,

b) začne sa dohodovacie konanie,

c) zvolí sa iný postup, ktorý by mohol prispieť k zjednoteniu uznesení snemovní.

Dohodovacie konanie

§ 32

(1) Spoločný výbor pre dohodovacie konanie sa skladá z rovnakého počtu poslancov Snemovne ľudu a Snemovne národov.

(2) Snemovňa národov zvolí do spoločného výboru pre dohodovacie konanie rovnaký počet poslancov zvolených v Českej republike a zvolených v Slovenskej republike.

§ 33

(1) Prvú schôdzu spoločného výboru pre dohodovacie konanie zvolá predseda Federálneho zhromaždenia. Výbor si na tejto schôdzi zvolí predsedu, ktorý vedie jeho ďalšie rokovanie.

(2) O výsledkoch rokovania spoločného výboru pre dohodovacie konanie podá poverený člen, prípadne poverení členovia výboru správu obom snemovniam a oznámi im, čo výbor odporúča.

§ 34

(1) Ak snemovne ani opätovným hlasovaním na odporúčanie spoločného výboru pre dohodovacie konanie nedôjdu ku zhodnému uzneseniu, výbor sa zíde na ďalšie rokovanie.

(2) Ak ku zhodnému uzneseniu snemovní nedôjde do piatich mesiacov od prvého hlasovania, dohodovacie konanie sa končí a návrh sa považuje za zamietnutý. Ak k takému ukončeniu dohodovacieho konania došlo, upovedomí o tom Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia prezidenta republiky.

§ 35
Zápisnice o schôdzach snemovní

(1) O každej schôdzi Snemovne ľudu a Snemovne národov a o spoločnej schôdzi snemovní sa vyhotovuje doslovná stenografická zápisnica a zvukový záznam. V zápisnici treba uviesť, kto viedol schôdzu, koľko členov snemovne, prípadne snemovní bolo prítomných, ktorí rečníci sa zúčastnili na rozprave, kedy sa prikročilo k hlasovaniu a aký bol jeho výsledok. Ak bolo hlasovanie verejné, je prílohou zápisnice uvedenie, ako každý poslanec hlasoval. Zvukové záznamy sa uchovávajú najmenej do doby overenia a schválenia zápisnice.

(2) Rečníkovi, ktorý vystúpil v rozprave, sa predloží zápisnica jeho vystúpenia na overenie a prípadnú opravu jazykových chýb. Pokiaľ sa domnieva, že v zápisnici je skreslený obsah a zmysel jeho vystúpenia, môže do piatich dní podať predsedovi snemovne písomné námietky proti zápisnici. O podaných námietkach rozhoduje predseda snemovne do 24 hodín od ich doručenia; jeho rozhodnutie je konečné.

(3) Zápisnicu o schôdzi snemovne overujú zvolení overovatelia zápisnice (§ 16 ods. 1 a 6). Zápisnicu schvaľuje predseda snemovne; zápisnicu o spoločnej schôdzi snemovní predsedovia snemovní a predseda Federálneho zhromaždenia.

(4) Overená a schválená zápisnica je autentickým záznamom o schôdzi; jej súčasťou sú prezenčné listiny, úplné texty predložených návrhov, uznesení a iných dokumentov, ktoré boli predmetom rokovania alebo tvorili súčasť informačných podkladov. Overená a schválená zápisnica sa vydáva tlačou, pokiaľ pri neverejných schôdzach alebo ich častiach nerozhodne snemovňa inak.

(5) Zápisnice o schôdzach včítane sprievodnej a inej dokumentácie sa do dvoch mesiacov od konania schôdze odovzdajú na trvalú úschovu do archívu Federálneho zhromaždenia.

(6) Na základe zápisnice o schôdzi snemovne sa vyhotovuje správa o schôdzi snemovne s uvedením všetkých vystúpení a prijatých uznesení. Táto správa sa odovzdá poslancom do 30 dní od skončenia schôdze.

ČASŤ VII
PREROKÚVANIE NÁVRHOV ZÁKONOV

§ 36

Návrh zákona Federálneho zhromaždenia môže podať ten, kto je na to podľa ústavného zákona oprávnený (čl. 45 ods. 1 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.).

§ 37

(1) Návrhy zákonov sa prerokúvajú tak, že navrhovateľ predloží predsedovi Federálneho zhromaždenia najprv zásady pripravovaného zákona.

(2) Navrhovateľ môže požiadať, aby sa od prerokúvania zásad zákona výnimočne upustilo, ak ide o jednoduchú úpravu alebo ak to vyžaduje jej naliehavosť.

(3) O žiadosti rozhoduje predseda Federálneho zhromaždenia po jej prerokovaní s predsedami oboch snemovní.

§ 38

(1) Návrh zákona sa predkladá písomne predsedovi Federálneho zhromaždenia, ak nejde o prípad uvedený v § 48 ods. 1.

(2) Návrh musí obsahovať presné znenie navrhovaného zákona. K návrhu sa pripája dôvodová správa, ktorá musí obsahovať podrobné odôvodnenie potrebnosti novej právnej úpravy a odôvodnenie jednotlivých ustanovení navrhovaného zákona. Ak sa upustilo od prerokúvania zásad zákona, musí obsahovať aj odôvodnenie základných zásad navrhovanej úpravy. Ak je navrhovateľom prezident republiky alebo federálna vláda, v dôvodovej správe sa takisto uvedú nároky aké kladie navrhovaná úprava na štátny rozpočet federácie, prípadne aj republík.

(3) Ak návrh zákona hodlá podať výbor snemovne, na schválenie takého návrhu je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých jeho členov.

§ 39

(1) Predseda Federálneho zhromaždenia postúpi bez meškania návrh zákona (§ 38 ods. 1, § 48 ods. 2 a 3, § 49 ods. 2) predsedníctvam snemovní. Pokiaľ navrhovateľom nie je federálna vláda, zašle jej návrh zákona na zaujatie stanoviska. Pokiaľ navrhovateľmi nie sú Česká národná rada alebo Slovenská národná rada, zašle im takisto návrh zákona, aby k nemu podľa vlastného uváženia oznámili stanovisko, a to tak, aby sa im doručil najmenej 14 dní pred jeho prerokúvaním vo výboroch snemovní.

(2) Predseda snemovne po prerokovaní s predsedami všetkých výborov prikáže, aby bez zbytočného odkladu návrh zákona prerokovali jednotlivé výbory snemovne, ktorým podľa svojej povahy prislúcha, a tie výbory, ktoré o to požiadajú. Zároveň zabezpečí rozoslanie návrhu zákona všetkým poslancom spolu s oznámením, ktorým výborom bol návrh zákona prikázaný. Ak ide o návrh novely zákona, Kancelária Federálneho zhromaždenia zabezpečí, aby každý poslanec mal k dispozícii jeho jestvujúce platné znenie.

(3) Predseda snemovne vo svojom opatrení o prikázaní návrhu zákona výborom určí právneho konzultanta, ktorým je spravidla pracovník Kancelárie Federálneho zhromaždenia.

(4) Ak bol návrh zákona prikázaný viacerým výborom, môže predseda snemovne po prerokovaní s predsedom druhej snemovne poveriť niektorý z výborov snemovne, aby zhrnul výsledky prerokovania návrhu zákona v ostatných výboroch snemovne, ako aj stanoviská orgánov, ktorým sa návrh zákona zaslal na vyjadrenie, a predložil snemovni spolu so svojím stanoviskom návrh uznesenia.

§ 40

(1) Federálna vláda, Česká národná rada alebo Slovenská národná rada, prípadne ich predsedníctva zašlú stanoviská k návrhu zákona, pokiaľ sami nie sú jeho navrhovateľmi, predsedovi Federálneho zhromaždenia, ktorý ich postúpi predsedom snemovní.

(2) Predseda snemovne postúpi toto stanovisko tým výborom, ktorým bol návrh zákona prikázaný. Pri prerokúvaní návrhu zákona vo výboroch snemovne je potrebné stanoviská, ktoré došli od Českej národnej rady a Slovenskej národnej rady prerokovať.

(3) Federálne zhromaždenie po prerokovaní návrhu zákona informuje Českú národnú radu a Slovenskú národnú radu o tom, ako sa ich pripomienky využili.

§ 41

(1) Návrh zákona pri rokovaní výborov snemovne odôvodňuje a obhajuje navrhovateľ.

(2) Za federálnu vládu môže konať poverený člen vlády alebo iná vládou poverená osoba.

(3) Za Českú národnú radu alebo Slovenskú národnú radu môže konať poverený poslanec národnej rady.

(4) Za prezidenta republiky môže konať ním poverená osoba.

(5) Ak sú navrhovateľmi poslanci Federálneho zhromaždenia, môže za nich konať ktorýkoľvek z navrhovateľov.

(6) Ak je navrhovateľom výbor snemovne, môže za neho konať poverený člen výboru.

§ 42

(1) Výbor snemovne spravidla určí na prerokúvaný návrh zákona zo svojich členov spravodajcu.

(2) Predseda výboru a z jeho poverenia spravodajca môže na prerokovanie návrhu zákona vyžiadať informácie a vyjadrenie štátnych orgánov, verejných inštitúcií, občianskych združení, odborových organizácií i jednotlivých odborníkov a podľa potreby zvolať poradu.

(3) Kancelária Federálneho zhromaždenia zabezpečí právne, prípadne aj iné odborné posúdenie návrhu zákona a poskytuje spravodajcovi pomoc pri plnení jeho úloh. Právny konzultant (§ 39 ods. 3) spracúva podklady pre spravodajcu výboru, predbežné stanovisko pre výbor z hľadiska právneho posúdenia návrhu zákona a je oprávnený zúčastniť sa na rokovaní výboru a k právnym otázkam pri jeho rokovaní vystúpiť.

(4) Spravodajca pri prerokúvaní návrhu zákona vo výbore snemovne informuje výbor o problematike predloženého návrhu zákona, o výsledkoch doterajšieho rokovania o ňom a o svojom názore; spravodajca odporučí, na čom by sa mal výbor uzniesť.

§ 43

Ak sa v priebehu rokovania výborov ukázalo, že výbory majú proti návrhu zákona závažné námietky, môžu predsedníctva snemovní požiadať predsedu Federálneho zhromaždenia, aby informoval navrhovateľa o tomto stave a odporučil mu, aby návrh zákona vzal späť.

§ 44

Po prerokovaní návrhu zákona sa výbor uznesie na stanovisku, v ktorom najmä odporučí snemovni, či sa má návrh schváliť alebo nie. Ak odporučí zmeny alebo doplnky návrhu zákona, musia byť presne formulované. Stanovisko zašle predsedníctvu snemovne a tomu výboru, ktorý bol poverený podľa § 39 ods. 4. V takom prípade je spravodajca alebo iný poverený člen výboru povinný zúčastňovať sa na rokovaní povereného výboru.

§ 45

(1) Stanovisko výboru podľa § 44 alebo návrh uznesenia podľa § 39 ods. 4 sa odovzdáva všetkým poslancom.

(2) Stanovisko výboru v snemovni odôvodňuje jeho spravodajca snemovne. Pre pomoc právneho konzultanta (§ 39 ods. 3) spravodajcovi snemovne platí § 42 ods. 3 primerane.

(3) Ak bol návrh zákona prikázaný na prerokovanie niekoľkým výborom snemovne, môžu sa tieto výbory dohodnúť na spoločnom spravodajcovi, ktorý podá snemovni ústnu správu o výsledku prerokovania návrhu zákona vo výboroch.

(4) Ak bol niektorý z výborov snemovne poverený podľa § 39 ods. 4, je spravodajcom snemovne člen tohto výboru.

(5) Ak výbor poverený podľa § 39 ods. 4, neprijal niektorý pozmeňovací alebo dopĺňací návrh iného výboru snemovne a tento výbor na svojom návrhu aj po porade predsedov týchto výborov trvá, môže poverený výbor zvolať spoločné zasadanie týchto výborov. Ak ani potom nedôjde k zhode, môže v rozprave o návrhu v snemovni vystúpiť hneď po spravodajcovi snemovne zástupca tohto výboru.

§ 46

(1) Návrh zákona sa môže v snemovni prerokovať najskôr po uplynutí 30 dní odo dňa, keď sa odovzdal poslancom. Ak ide o naliehavý návrh, môže výnimočne predsedníctvo snemovne navrhnúť snemovni, aby návrh zákona prerokovala ešte pred uplynutím tejto doby.

(2) Na rokovaní snemovne o návrhu zákona sa zúčastňuje právny konzultant (§ 39 ods. 3), pokiaľ predsedajúci nerozhodne inak.

(3) Pre odôvodňovanie a obhajovanie návrhu zákona v snemovni platí § 41 obdobne; za federálnu vládu však môže konať iba poverený člen vlády.

§ 47

Ustanovenia tejto časti o prerokúvaní návrhov zákonov výbormi snemovní sa vzťahujú primerane aj na prerokúvanie návrhov zákonných opatrení Predsedníctva Federálneho zhromaždenia.

Podávanie návrhov zákonov poslancami Federálneho zhromaždenia

§ 48

(1) Poslanci Federálneho zhromaždenia predkladajú návrh zákona písomne iniciatívnemu a petičnému výboru snemovní.

(2) Iniciatívny a petičný výbor preskúma, či návrh zákona má náležitosti podľa § 38 ods. 2 a či je spôsobilý na vecné prerokúvanie v snemovniach. Podľa výsledku preskúmania návrh zákona buď postúpi s kladným vyjadrením predsedovi Federálneho zhromaždenia, alebo ho s vysvetlením svojho stanoviska vráti tým, čo mu ho predložili.

(3) Ak v lehote do 30 dní iniciatívny a petičný výbor neurobí žiadne z opatrení podľa odseku 2, iniciatívny a petičný výbor postúpi návrh zákona priamo predsedovi Federálneho zhromaždenia.

(4) Pre voľbu členov iniciatívneho a petičného výboru snemovní sa použijú primerane ustanovenia o voľbe Predsedníctva Federálneho zhromaždenia; pre voľbu predsedu a podpredsedu výboru sa použijú primerane ustanovenia o voľbe predsedu a prvého podpredsedu Federálneho zhromaždenia. Pre postup pri rokovaní a hlasovaní iniciatívneho a petičného výboru snemovní sa použijú primerane ustanovenia o výbore snemovne.

§ 49

(1) Navrhovatelia môžu do 10 dní od vrátenia návrhu (§ 48 ods. 2) písomne požiadať, aby stanovisko iniciatívneho a petičného výboru preskúmali snemovne alebo Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia, pokiaľ Federálne zhromaždenie nezasadá.

(2) Pokiaľ obe snemovne alebo Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia vyslovia nesúhlas so stanoviskom iniciatívneho a petičného výboru, postúpi sa návrh zákona predsedovi Federálneho zhromaždenia.

ČASŤ VIII
PREROKÚVANIE ĎALŠÍCH OTÁZOK V PÔSOBNOSTI FEDERÁLNEHO ZHROMAŽDENIA

Oddiel 1
Rokovanie o programovom vyhlásení a o vyslovení dôvery alebo nedôvery federálnej vláde

§ 50

(1) Po vymenovaní federálnej vlády zaradí Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia na program najbližšej spoločnej schôdze snemovní prerokovanie jej programu a žiadosti o vyslovenie dôvery.[4])

(2) Ak federálna vláda požiada Federálne zhromaždenie o vyslovenie dôvery,[5]) zaradí Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia prerokovanie tejto žiadosti na program najbližšej spoločnej schôdze snemovní; žiadosť sa musí prerokovať najneskôr do 14 dní.

(3) Ak federálna vláda požiada o vyslovenie dôvery niektorú zo snemovní,[6]) postupuje predsedníctvo snemovne pri zvolaní schôdze snemovne podľa odseku 2 obdobne.

§ 51

(1) Návrh na vyslovenie nedôvery federálnej vláde alebo jej členovi môže podať písomne predsedníctvu snemovne najmenej jedna pätina poslancov snemovne.[6])

(2) Na prerokovanie návrhu poslancov na vyslovenie nedôvery federálnej vláde alebo jej členovi zvolá predsedníctvo snemovne bez meškania snemovňu na schôdzu.

(3) K žiadosti federálnej vlády o vyslovenie dôvery a k návrhu poslancov podľa odseku 1 zaujme snemovňa po prerokovaní vo výboroch a rozprave v snemovni stanovisko uznesením.

§ 52

Ak Federálne zhromaždenie, prípadne jeho snemovňa odoprie vysloviť federálnej vláde dôveru alebo ak jej alebo jednotlivému členovi federálnej vlády vysloví nedôveru, oznámi to predseda Federálneho zhromaždenia prezidentovi republiky.

Oddiel 2
Voľba prezidenta republiky

§ 53

(1) Predseda Federálneho zhromaždenia zvolá na základe uznesenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia na voľbu prezidenta republiky v posledných 14 dňoch jeho funkčného obdobia spoločnú schôdzu snemovní.

(2) Ak sa úrad prezidenta uvoľnil pred skončením volebného obdobia, na ktoré bol zvolený, zvolá predseda Federálneho zhromaždenia na tento bod programu spoločnú schôdzu snemovní najneskôr do 40 dní od uvoľnenia úradu.

Oddiel 3
Interpelácie a otázky

§ 54

(1) Snemovňa ľudu a Snemovňa národov, ako aj jednotliví poslanci majú právo interpelovať federálnu vládu alebo jej členov vo veciach ich pôsobnosti.

(2) Poslanec podáva interpeláciu písomne predsedovi snemovne, ktorý o nej informuje predsedu Federálneho zhromaždenia a predsedu druhej snemovne. Predseda Federálneho zhromaždenia zašle interpeláciu predsedovi federálnej vlády a tiež interpelovanému členovi federálnej vlády.

§ 55

(1) Predseda snemovne oboznámi s interpeláciou všetkých poslancov snemovne a predsedníctvo druhej snemovne.

(2) Interpelovaný je povinný odpovedať do 30 dní písomne interpelujúcemu alebo ústne na schôdzi snemovne. Interpelujúci sa vyjadrí, či odpoveď považuje za uspokojivú.

(3) Ak snemovňa vyhlási interpeláciu za naliehavú, určí kratšiu lehotu ako 30 dní na odpoveď na túto interpeláciu.

(4) S písomnou odpoveďou na interpeláciu oboznámi predseda snemovne všetkých poslancov a predsedníctvo snemovne, ktoré ju zaradí na rokovanie najbližšej schôdze snemovne; o písomnej odpovedi informuje predsedu Federálneho zhromaždenia a predsedu druhej snemovne.

(5) O odpovedi na interpeláciu sa môže konať rozprava. Snemovňa zaujíma k odpovediam na interpeláciu stanovisko uznesením.

§ 56

Poslanec môže na schôdzi snemovne interpelovať aj prítomného člena federálnej vlády. O ústnej interpelácii platí primerane ustanovenie o písomnej interpelácii.

§ 57

(1) Poslanec má právo klásť otázky federálnej vláde a jej členom vo veciach ich pôsobnosti. Otázky sa kladú ústne na schôdzach snemovne alebo výborov. Opýtaný odpovie spravidla na tej istej schôdzi snemovne alebo výboru. Ak nemôže odpovedať okamžite, odpovie poslancovi písomne do 30 dní.

(2) Poslanec sa na tej istej alebo najbližšej schôdzi snemovne alebo výboru vyjadrí, či považuje odpoveď za uspokojivú.

Oddiel 4
Prerokúvanie zahraničnopolitických otázok

§ 58

(1) Federálne zhromaždenie rokuje o zásadných otázkach zahraničnej politiky, podieľa sa v rámci svojej pôsobnosti na jej tvorbe a realizácii a prerokúva medzinárodné zmluvy, pokiaľ treba jeho súhlas na ratifikáciu alebo pokiaľ sa má odstúpiť od zmluvy, s ktorej ratifikáciou Federálne zhromaždenie vyslovilo súhlas.

(2) Federálne zhromaždenie prerokúva správy o zahraničných stykoch Federálneho zhromaždenia a o výmene skúseností s parlamentmi iných krajín, ktoré mu predkladá Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

§ 59

Pre prerokúvanie medzinárodných zmlúv platia ustanovenia o prerokúvaní návrhov zákonov primerane. Ak Česká národná rada alebo Slovenská národná rada nesúhlasia so zmluvou, na ktorej vykonanie treba zákon Českej národnej rady alebo Slovenskej národnej rady, nemožno návrh prerokovať.

Oddiel 5
Voľby sudcov

§ 60

Pre prerokúvanie návrhov na voľbu sudcov Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, jeho predsedu a ďalších zákonom ustanovených funkcionárov, sudcov z povolania vojenských súdov, ako aj návrhov na odvolanie sudcov, prípadne na zbavenie sudcov týchto funkcií, sa použijú primerane ustanovenia o prerokúvaní návrhov zákonov.

Oddiel 6
Prerokúvanie a vybavovanie petícií

§ 61

(1) Petície adresované alebo odovzdané Federálnemu zhromaždeniu, jeho orgánom, snemovniam a ich orgánom sa evidujú v útvare Kancelárie Federálneho zhromaždenia určenom na príjem a evidenciu petícií.

(2) Petície sa odovzdávajú iniciatívnemu a petičnému výboru snemovní, ktorý ich prerokúva a vybavuje buď sám, alebo ich postupuje na prerokovanie a vybavenie iným výborom snemovní, prípadne inému orgánu Federálneho zhromaždenia alebo snemovní. Ak vybavenie petície nepatrí do pôsobnosti Federálneho zhromaždenia, jeho orgánov, snemovní a ich orgánov, postúpi ju príslušnému štátnemu orgánu na vybavenie.

(3) Spôsob prerokovania a vybavenia petície sa vyznačí v evidencii petícií.

§ 62

(1) Útvar Kancelárie Federálneho zhromaždenia určený na príjem a evidenciu petícií vyhotoví štvrťročne prehľad doručených petícií s uvedením toho, kto ich podal, kedy sa doručili, čoho sa týkali a ako a kto ich prerokoval a vybavil.

(2) Do evidencie petícií a petičného spisu môže každý poslanec nahliadnuť; toto oprávnenie majú aj poslanci národných rád.

ČASŤ IX
ORGÁNY FEDERÁLNEHO ZHROMAŽDENIA A ORGÁNY SNEMOVNÍ

Oddiel 1
Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia a jeho rokovanie

§ 63

Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia

a) uznáša sa na zvolaní spoločných schôdzí snemovní, ak ide o voľbu prezidenta republiky, o voľbu predsedu, prvého podpredsedu a podpredsedov Federálneho zhromaždenia a o prerokovanie programového vyhlásenia federálnej vlády,

b) zisťuje, že došlo k prijatiu návrhu následkom nečinnosti jednej zo snemovní (čl. 44 ods. 1 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.),

c) koordinuje činnosť snemovní a ich orgánov,

d) schvaľuje rozpočet Kancelárie Federálneho zhromaždenia a prerokúva jeho plnenie,

e) schvaľuje plán legislatívnej činnosti a na návrh zahraničných výborov a po prerokovaní s predsedami ostatných výborov schvaľuje plán zahraničných ciest,

f) plní ďalšie úlohy vyplývajúce z ústavných a iných zákonov.

§ 64

(1) Schôdze Predsedníctva Federálneho zhromaždenia zvoláva predseda Federálneho zhromaždenia; ak o to požiada aspoň tretina jeho členov, urobí tak bez meškania.

(2) Schôdze Predsedníctva Federálneho zhromaždenia sú neverejné, ak sa Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia neuznesie, že schôdza bude verejná. Poslanci sa môžu zúčastniť na schôdzach Predsedníctva Federálneho zhromaždenia kedykoľvek.

(3) Na schôdze Predsedníctva Federálneho zhromaždenia sa pozývajú predsedovia snemovní. Môžu byť prizvaní aj členovia predsedníctiev snemovní, predsedovia výborov a ďalší poslanci; majú právo vyjadriť sa k prerokúvanej veci.

(4) Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia môže na svoje schôdze pozývať ďalšie osoby, ktorým sa môže poskytnúť možnosť vyjadriť sa k prerokúvanej veci, ak o to požiadajú.

(5) Prezident republiky, predseda Českej národnej rady, predseda Slovenskej národnej rady a predseda federálnej vlády majú právo zúčastňovať sa na schôdzach Predsedníctva Federálneho zhromaždenia. Udelí sa im slovo, kedykoľvek o to požiadajú.

(6) Ak o to požiada Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia, sú členovia federálnej vlády, generálny prokurátor Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vedúci ostatných federálnych ústredných orgánov povinní dostaviť sa na jeho schôdzu.

§ 65

(1) V prípadoch, keď pre hlasovanie Predsedníctva Federálneho zhromaždenia platí zákaz majorizácie, hlasujú oddelene členovia predsedníctva zvolení Snemovňou ľudu a Snemovňou národov. Uznesenie je prijaté väčšinou hlasov všetkých členov zvolených Snemovňou ľudu a väčšinou hlasov všetkých členov zvolených Snemovňou národov z poslancov zvolených v Českej republike a z poslancov zvolených v Slovenskej republike.

(2) Pre zápisnice o schôdzach Predsedníctva Federálneho zhromaždenia platí primerane ustanovenie § 35. Zápisnice overujú na to poverení členovia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia a schvaľuje ich predseda Federálneho zhromaždenia.

Oddiel 2

Predseda Federálneho zhromaždenia

§ 66

Predseda Federálneho zhromaždenia vykonáva práva a povinnosti podľa tohto zákona a ďalej najmä:

a) zastupuje Federálne zhromaždenie navonok, najmä v styku s prezidentom republiky, Českou národnou radou, Slovenskou národnou radou, federálnou vládou a s predstaviteľmi štátnej a politickej reprezentácie iných krajín,

b) zvoláva spoločnú schôdzu snemovní na základe uznesení snemovní alebo uznesení Predsedníctva Federálneho zhromaždenia v prípadoch uvedených v § 63 písm. a) (čl. 34 ods. 2 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.); je oprávnený jej rokovanie prerušiť na určitú dobu, rušiteľov dať vyviesť parlamentnou strážou a v krajnom prípade galériu alebo balkón dať vyprázdniť,

c) podpisuje zákony, zákonné opatrenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia a uznesenia Federálneho zhromaždenia a jeho predsedníctva,

d) rozhoduje o prijímaní zahraničných návštev a vysielaní delegácií Federálneho zhromaždenia mimo schváleného plánu zahraničných stykov,

e) prikazuje výborom po prerokovaní s predsedami snemovní návrhy zákonných opatrení; v takom prípade môže poveriť z oboch snemovní výbory, ktoré k nim predložia návrh uznesenia (§ 39 ods. 4); prikazuje výborom aj iné návrhy, o ktorých má rokovať Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia,

f) prijíma sľub sudcov Najvyššieho súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a sudcov z povolania vojenských súdov.

§ 67

Predseda Federálneho zhromaždenia podáva pravidelne Predsedníctvu Federálneho zhromaždenia správy o opatreniach, ktoré urobil.

§ 68

(1) Predsedu Federálneho zhromaždenia zastupuje prvý podpredseda Federálneho zhromaždenia.

(2) Podpredsedovia Federálneho zhromaždenia zastupujú predsedu Federálneho zhromaždenia podľa poradia ustanoveného uznesením Predsedníctva Federálneho zhromaždenia.

(3) Pri zastupovaní majú prvý podpredseda, prípadne ďalší podpredsedovia Federálneho zhromaždenia práva a povinnosti predsedu Federálneho zhromaždenia.

Oddiel 3
Predsedníctvo snemovne a jeho rokovanie

§ 69

(1) Snemovňa volí zo svojho stredu svoje predsedníctvo, ktoré sa skladá z predsedu, podpredsedu a ďalších členov. Predsedníctvo Snemovne národov sa skladá z rovnakého počtu poslancov zvolených v Českej republike a poslancov zvolených v Slovenskej republike.

(2) Predsedníctvo je orgánom snemovne a pôsobí aj v čase, keď Federálne zhromaždenie nezasadá. Je zodpovedné snemovni, ktorej pravidelne podáva správy o svojej činnosti.

(3) Členovia predsedníctva sú zodpovední snemovni, ktorá ich môže kedykoľvek odvolať.

§ 70

(1) Predsedníctvo snemovne môže poveriť niektorý z výborov vypracovať k prerokúvanému návrhu na základe stanovísk ostatných výborov súhrnné stanovisko; to však nevylučuje, aby iný výbor predložil snemovni vlastné stanovisko. V prípade prerokúvania návrhov zákonov sa postupuje podľa § 39 ods. 4.

(2) Predsedníctvo snemovne môže požiadať výbor, aby svoje uznesenie preskúmal, ak nie je určite formulované alebo ak nie sú stanoviská viacerých výborov v súlade; v tomto prípade môže požiadať jeden z výborov, aby prerokoval s ostatnými výbormi spoločný postup.

(3) Predsedníctvo snemovne môže poveriť jednotlivé výbory snemovne, aby aj po dobu mimo zasadania Federálneho zhromaždenia pokračovali vo svojej práci.

§ 71

(1) Schôdze Predsedníctva snemovne zvoláva predseda snemovne.

(2) Schôdze predsedníctva snemovne sú neverejné. Poslanci snemovne sa môžu zúčastniť na schôdzach predsedníctva snemovne kedykoľvek.

(3) Predsedníctvo snemovne môže na svoje schôdze pozývať predsedov výborov snemovne a ďalších poslancov; majú právo vyjadriť sa k prerokúvanej veci. Ak o to požiada výbor, je predstavenstvo snemovne povinné jeho predsedu na svoju schôdzu pozvať a umožniť mu, aby na nej vystúpil.

(4) Predsedníctvo snemovne sa uznáša nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých svojich členov.

§ 72

Zo schôdzí predsedníctva snemovne sa vyhotovujú obsahové zápisnice, ak sa predsedníctvo snemovne neuznesie na doslovnej zápisnici. Zápisnice overuje na to poverený člen predsedníctva snemovne a schvaľuje ich predseda snemovne. Inak platí ustanovenie § 35 primerane.

Oddiel 4
Predseda snemovne

§ 73

Predseda snemovne vykonáva práva a povinnosti podľa tohto zákona a ďalej najmä:

a) zastupuje snemovňu navonok,

b) podpisuje uznesenia snemovne a jej predsedníctva,

c) informuje o uzneseniach snemovne a jej orgánov predsedníctvo druhej snemovne.

§ 74

Predseda snemovne podáva pravidelne predsedníctvu snemovne správy o opatreniach, ktoré urobil.

§ 75

Predsedu snemovne zastupuje podpredseda, prípadne ďalší členovia predsedníctva podľa uznesenia predsedníctva snemovne.

Oddiel 5
Výbory snemovne a postup pri ich rokovaní

§ 76

(1) Snemovňa zriaďuje zo svojich poslancov výbory, ktorých zriadenie je ustanovené ústavným zákonom alebo týmto zákonom; ďalšie výbory môže snemovňa zriadiť uznesením.

(2) Výbory sú zodpovedné snemovni, ktorá ich zriadila. Predseda a ostatní členovia výboru sú zodpovední snemovni, ktorá ich zvolila.

§ 77

(1) Výbory v Snemovni národov majú byť zložené z rovnakého počtu poslancov zvolených v Českej republike a zvolených v Slovenskej republike.

(2) Členmi výborov snemovní nemôžu byť predseda Federálneho zhromaždenia, prvý podpredseda Federálneho zhromaždenia, predsedovia snemovní a členovia federálnej vlády.

§ 78

(1) Výbory prerokúvajú v primeranej lehote veci, ktoré im boli prikázané, a veci, na ktorých prerokúvaní sa uznesú.

(2) Výbory predkladajú svoje návrhy, podnety a stanoviská snemovni, prípadne jej predsedníctvu.

§ 79

(1) Svoje návrhy, podnety a stanoviská môžu výbory takisto zasielať príslušným členom federálnej vlády, prípadne vedúcim ostatných federálnych ústredných orgánov; podľa povahy veci o tom informujú Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

(2) Členovia federálnej vlády a vedúci ostatných federálnych ústredných orgánov sú povinní výborom do 30 dní, ak výbor neurčí inú lehotu, oznámiť, aké opatrenia prijali na odporúčania výborov.

(3) Ak výbor nedostal v určenej lehote odpoveď alebo ak s ňou nesúhlasí, môže predložiť svoje odporúčanie predsedníctvu snemovne, prípadne Predsedníctvu Federálneho zhromaždenia na ďalšie opatrenia; môže tiež sám informovať o svojom stanovisku príslušného člena federálnej vlády, prípadne iného vedúceho federálneho ústredného orgánu a požiadať ho, aby svoju odpoveď preskúmal.

§ 80

Ustanovujúcu schôdzu výboru zvolá jeho predseda. Výbor zvolí na ustanovujúcej schôdzi podpredsedu a tajomníka výboru.

§ 81

(1) Schôdze výboru zvoláva a spravidla vedie predseda alebo podpredseda výboru.

(2) Predseda je povinný zvolať schôdzu výboru, ak sa na tom uznesie snemovňa, predsedníctvo snemovne, Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia alebo ak o to požiada aspoň jedna tretina členov výboru. Pokiaľ nie je v uznesení určené alebo v žiadosti požadované, kedy sa má schôdza výboru konať, je predseda povinný zvolať schôdzu výboru najneskôr do 7 dní od prijatia uznesenia alebo doručenia žiadosti členov výboru.

(3) Návrh programu rokovania a spôsobu prerokúvania predkladá výboru spravidla jeho predseda. Každý člen výboru môže navrhnúť zmenu alebo doplnenie programu rokovania.

§ 82

(1) Schôdze výboru sú spravidla verejné. Účasť zástupcov verejnosti sa zaručuje do naplnenia kapacity miest v sále, v ktorej výbor rokuje. Ustanovenia § 18 ods. 2 a 3 o neverejnom rokovaní platia pre výbor obdobne. Schôdze mandátového a imunitného výboru sú vždy neverejné.

(2) Poslanci tých výborov, ktorým nebol určitý návrh prikázaný na prerokovanie, môžu písomne oznámiť tým výborom, ktorým bol návrh prikázaný na prerokovanie, svoje stanovisko.

(3) Poslanci, ktorí nie sú členmi výboru, sú oprávnení zúčastňovať sa na rokovaní tohto výboru a vyjadriť sa k prerokúvávanej veci.

(4) Na neverejných schôdzach výboru môžu byť prítomní poslanci oboch snemovní, členovia federálnej vlády a so súhlasom výboru iné osoby.

§ 83

(1) Výbor môže rokovať, ak je prítomná nadpolovičná väčšina jeho členov.

(2) Pred začiatkom rokovania výboru predseda oznámi, ktorí poslanci požiadali o ospravedlnenie neúčasti a ktorí sa dosiaľ neospravedlnili.

(3) Na platnosť uznesenia výboru je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov výboru, pokiaľ tento zákon neustanovuje niečo iné.

(4) Na záver prerokúvaného bodu programu výbor spravidla zvolí spravodajcu snemovne výboru.

(5) Ak aspoň jedna tretina prítomných členov výboru nevyslovila súhlas s uznesením výboru, v stanovisku výboru sa ich mienka konštatuje, ak o to požiada ktorýkoľvek z prítomných členov výboru.

§ 84

(1) Členovia federálnej vlády majú právo zúčastňovať sa na všetkých schôdzach výboru snemovne; udelí sa im slovo, pokiaľ o to požiadajú.

(2) Výbory snemovne majú právo pozývať na schôdze členov federálnej vlády, generálneho prokurátora Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vedúcich ostatných federálnych ústredných orgánov a vyžadovať od nich vysvetlenia a potrebné podklady; títo sú povinní dostaviť sa na schôdze výboru snemovne a požadované vysvetlenia podať a požadované podklady predložiť. Výnimočne sa môže dať zastupovať inými členmi federálnej vlády, prípadne poverenými zástupcami, pokiaľ s tým výbor vyslovil súhlas.

(3) Členovia federálnej vlády, prípadne tí, čo ich zastupujú, si môžu na schôdze výborov snemovní pribrať odborníkov a požiadať predsedajúceho, aby sa im udelilo slovo.

§ 85

(1) Výbory môžu, ak to vyžaduje povaha prerokúvanej veci, tiež pozývať na svoje schôdze predstaviteľov ústredných orgánov Českej republiky a Slovenskej republiky; ak o to požiadajú, udelí sa im slovo.

(2) Výbory môžu tiež prizvať na prerokúvanie jednotlivých otázok odborníkov a ďalších občanov a požiadať ich o stanovisko.

(3) Pre dôležité otázky môžu poveriť odborníkov, prípadne vedecké ústavy a iné inštitúcie, aby vypracovali znalecké posudky, iné potrebné expertízy a stanoviská pre rokovanie výborov. Na vyjasnenie obsahu podaného posudku môže výbor požadovať, aby ten, kto ho vypracoval, podal ústne vysvetlenie pred výborom.

§ 86

Výbor môže uznesením upresniť pravidlá svojho rokovania, a to tak, aby to nebolo v rozpore s týmto zákonom. Pre také uznesenie sa vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov výboru.

§ 87

Zo schôdzí výboru snemovne sa vyhotovujú obsahové zápisnice, ak sa výbor snemovne neuzniesol na doslovnej zápisnici. Zápisnice a uznesenie overuje tajomník výboru a schvaľuje predseda výboru. Inak platí ustanovenie § 35 primerane.

§ 88

(1) Výbory snemovne i výbory oboch snemovní môžu mať spoločné schôdze a predkladať spoločné návrhy.

(2) Pre rokovanie spoločnej schôdze výborov snemovní platia ustanovenia o rokovaní na schôdzach výborov snemovne obdobne. V jej vedení sa však predsedovia výborov striedajú a výbory hlasujú vždy oddelene.

§ 89
Mandátový a imunitný výbor

Mandátový a imunitný výbor najmä

a) overuje, či poslanci splnili podmienky ustanovené v § 2 ods. 2,

b) skúma, či poslanci boli platne zvolení a predkladá svoje návrhy snemovni (čl. 47 ods. 2 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.),

c) rokuje vo veciach zániku mandátu poslanca a predkladá svoje návrhy snemovni,

d) predkladá snemovni svoje stanoviská k žiadostiam podľa § 6,

e) uskutočňuje prešetrovanie v disciplinárnom konaní.

Oddiel 6
Komisie

§ 90

(1) Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia, snemovne a výbory snemovní môžu zriaďovať vo veciach pôsobnosti Federálneho zhromaždenia stále alebo dočasné komisie zložené výhradne z poslancov alebo zložené aj z iných osôb. Predsedom komisie je vždy poslanec.

(2) Snemovne a výbory snemovní sa môžu dohodnúť na zriadení spoločných komisií.

(3) Pre rokovanie komisií platia primerane ustanovenia o rokovaní výboru snemovne. Poverenie, aby komisie pokračovali vo svojej práci aj v čase mimo zasadania Federálneho zhromaždenia, môže komisiám udeliť ten orgán, ktorý ich zriadil.

(4) Pre voľbu členov komisií platí § 12 obdobne.

§ 91
Vyšetrovacia komisia

(1) Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia alebo snemovne môžu zriaďovať pre objasnenie závažných skutočností verejného záujmu, ktoré patria do pôsobnosti Federálneho zhromaždenia, vyšetrovaciu komisiu.

(2) Vyšetrovacia komisia môže vyslúchať svedkov. O povinnosti svedčiť, o predvolaní a predvedení, zákaze výsluchu, práve odoprieť výpoveď a o nároku na svedočné platia primerane ustanovenia Trestného poriadku.[7])

(3) Vyšetrovacia komisia môže na objasnenie skutočností dôležitých pre jej činnosť pribrať znalca. Na pribranie znalca a na jeho povinnosti platia primerane ustanovenia Trestného poriadku.[8])

(4) Na rokovaní vyšetrovacej komisie môžu byť prítomní len jej členovia, pokiaľ vyšetrovacia komisia nerozhodne inak.

(5) Členovia vyšetrovacej komisie sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedia pri výkone svojej funkcie. Táto povinnosť trvá aj po skončení výkonu funkcie.

(6) Vyšetrovacia komisia predkladá svoje zistenia s príslušným návrhom na prerokovanie tomu orgánu, ktorý ju zriadil. Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia alebo snemovne zaujímajú k zisteniam a návrhu vyšetrovacej komisie stanovisko uznesením.

§ 92

Každý výbor, prípadne komisia (§ 90 a 91) má organizačného tajomníka, ktorým je pracovník Kancelárie Federálneho zhromaždenia.

ČASŤ X
DISCIPLINÁRNE OPATRENIA

§ 93

(1) Proti poslancovi možno zaviesť disciplinárne konanie, ak urazil v súvislosti s výkonom funkcie poslanca zákonodarného zboru alebo iného ústavného činiteľa.

(2) Disciplinárne konanie sa začína na návrh toho, koho sa urážka týka. Návrh sa podáva mandátovému a imunitnému výboru príslušnej snemovne.

§ 94

(1) Proti poslancovi možno zaviesť disciplinárne konanie aj vtedy, ak je dôvodné podozrenie, že sa dopustil konania, ktorým závažne porušil poslanecký sľub.

(2) Disciplinárne konanie sa začína na návrh predsedníctva snemovne alebo jej výboru. Návrh sa podáva mandátovému a imunitnému výboru príslušnej snemovne.

§ 95

(1) Disciplinárne konanie vykonáva mandátový a imunitný výbor.

(2) V disciplinárnom konaní sa musí poslancovi poskytnúť možnosť obhajoby. Ak je členom mandátového a imunitného výboru, nemá právo v tejto veci hlasovať. Ten, koho sa urážka týka, alebo jeho zástupca je oprávnený zúčastňovať sa na rokovaní mandátového a imunitného výboru.

(3) Po vykonaní potrebného prešetrenia mandátový a imunitný výbor predloží návrh na uznesenie predsedníctvu snemovne.

§ 96

(1) Predsedníctvo snemovne prerokuje návrh mandátového a imunitného výboru a rozhodne o tom, či sa poslanec konania, pre ktoré sa disciplinárne konanie viedlo, dopustil a prípadne mu uloží niektoré disciplinárne opatrenie podľa odsekov 2 alebo 3. Ustanovenie § 95 ods. 2 platí obdobne.

(2) Ak ide o disciplinárne konanie podľa § 93, môže sa poslancovi uložiť, aby sa v určenej lehote a určeným spôsobom ospravedlnil.

(3) Ak ide o disciplinárne konanie podľa § 94, môže sa poslancovi uložiť pokarhanie.

(4) Poslanec má právo do 15 dní od rozhodnutia predsedníctva snemovne požiadať snemovňu, aby rozhodnutie predsedníctva snemovne preskúmala. Snemovňa rozhodne po rozprave hlasovaním, že disciplinárne opatrenie potvrdzuje alebo že rozhodnutie predsedníctva snemovne zrušuje. Zrušením rozhodnutia predsedníctva snemovne alebo potvrdením disciplinárneho opatrenia sa disciplinárne konanie končí.

(5) Pokiaľ poslanec nepožiadal o preskúmanie disciplinárneho opatrenia uloženého podľa odseku 2 a poslanec sa v určenej lehote a určeným spôsobom neospravedlnil, predsedníctvo snemovne môže na návrh toho, koho sa urážka týka, rozhodnúť o vhodnom spôsobe uverejnenia svojho rozhodnutia.

(6) Pokiaľ poslanec nepožiadal o preskúmanie disciplinárneho opatrenia uloženého podľa odseku 3, pokarhanie sa vyhlási na najbližšej schôdzi snemovne.

ČASŤ XI
VŠEOBECNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 97
Kancelária Federálneho zhromaždenia

Odborné, organizačné a technické úlohy spojené so zabezpečovaním činnosti Federálneho zhromaždenia, jeho orgánov, snemovní a ich orgánov plní Kancelária Federálneho zhromaždenia. Podrobnosti upravuje zákon Federálneho zhromaždenia.

§ 98
Parlamentný inštitút

(1) Parlamentný inštitút plní úlohy informačnej, vedeckej a školiacej inštitúcie Federálneho zhromaždenia.

(2) Podrobnosti upravuje štatút Parlamentného inštitútu, ktorý schvaľuje Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

§ 99
Parlamentný tlačový spravodajca

(1) Parlamentný tlačový spravodajca je informačným periodikom pre potreby Federálneho zhromaždenia i verejnosti.

(2) Podrobnosti ustanovuje a schvaľuje Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

§ 100
Parlamentná stráž

(1) Na ochranu Federálneho zhromaždenia a udržiavanie poriadku sa zriaďuje Parlamentná stráž.

(2) Organizáciu, úlohy, ako aj postavenie a oprávnenie jej členov upravuje zákon Federálneho zhromaždenia.

§ 101
Parlamentná dokumentácia

(1) Parlamentnou dokumentáciou sa rozumejú záznamy Federálneho zhromaždenia a oficiálne publikácie.

(2) Záznamy Federálneho zhromaždenia sú všetky záznamy vyhotovované vo Federálnom zhromaždení a uchovávané na všetkých typoch záznamových médií. Prácu so záznamami Federálneho zhromaždenia upravuje Spisový poriadok Federálneho zhromaždenia.

(3) Oficiálnymi publikáciami Federálneho zhromaždenia sú:

a) parlamentné tlače (predlohy na prerokúvanie),

b) správy o schôdzach snemovní,

c) správy o novoschválených zákonoch s uvedením ich znenia.

(4) Oficiálne publikácie Federálneho zhromaždenia dostávajú všetci poslanci a osoby uvedené v § 17.

§ 102

Po uplynutí volebného obdobia Federálneho zhromaždenia, prípadne po jeho rozpustení, nebudú sa už prerokúvať návrhy a podania, ktoré neboli dovtedy vybavené, s výnimkou petícií a tých záležitostí, o ktorých je do ustanovenia nového Federálneho zhromaždenia oprávnené rozhodnúť Predsedníctvo Federálneho zhromaždenia.

§ 103

Zrušujú sa:

a) zákon č. 31/1989 Zb. o rokovacom poriadku Federálneho zhromaždenia,

b) zákon č. 32/1989 Zb. o poslancoch Federálneho zhromaždenia, s výnimkou ustanovení § 8, 9, 19, 20 a 21, pričom sa v týchto ustanoveniach vždy vypúšťajú slová „socialistická organizácia“ a „organizácia“,

c) čl. I zákona č. 457/1990 Zb., ktorým sa dopĺňa zákon č. 31/1989 Zb. o rokovacom poriadku Federálneho zhromaždenia, a ktorým sa mení Trestný zákon č. 140/1961 Zb.

§ 104

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. marcom 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

1) § 49 zákona č. 47/1990 Zb. o voľbách do Federálneho zhromaždenia.

2) § 7 zákona č. 304/1990 Zb. o plate a náhradách výdavkov poslancov Federálneho zhromaždenia.

3) § 7 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.

4) Čl. 69 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.

5) Čl. 70 ods. 2 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.

6) Čl. 43 ods. 1 ústavného zákona č. 143/1968 Zb.

7) § 93 ods. 1 a 2, § 94 až 104 Trestného poriadku.

8) § 105 až 111 a § 118 Trestného poriadku.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.